

Joan Josep Cerdà

PROFESSOR, AJUDANT DE DOCTOR I INVESTIGADOR A L'IFISIC

“Cada vegada costa més interessar els al·lots només amb paraules”

PERE ANTONI PONS
PALMA

Joan Josep Cerdà (Palma, 1975) és professor, ajudant de doctor i investigador a l'IFISIC (Institut de Física Interdisciplinària i Sistemes Complexos) de la Universitat de les Illes Balears. Ha guanyat el 33è Premi de Narrativa Infantil i Juvenil Guillem Cifre de Colonya amb la novel·la *L'enigma del U-755N*, que serà publicada per La Galera.

Amb una dotació de 7.000 euros, el Guillem Cifre de Colonya és un dels premis més prestigiosos i de referència –per antiguitat i ressò– en l'apartat de narrativa infantil i juvenil en llengua catalana. El seu palmarès és ple de noms impescindibles del gènere, com ara Miquel Rayó, Joaquim Carbó i Pere Roselló. També hi abunden els autors de literatura per a adults que en un moment o altre han provat d'escriure per als més joves, com ara Miquel Ferrà i Ponç Pons. En l'edició de l'any passat, el guardó va ser per a la novel·la *El nen que volia matar*, de la catalana Lolita Bosch.

Què fa un físic, especialista en ma-

tèria condensada i sistemes magnètics, escrivint literatura infantil i juvenil?

Tot va ser bastant casual. Visc a Pollença i un dia vaig veure que es convocava el premi. Vaig pensar que estaria bé provar d'escriure alguna cosa. Com que cada dia pas molt de temps dins el bus i dins el metro anant i tornant de la feina, vaig començar a fer voltes a una història i, a poc a poc, es va anar fent.

És una història sobre quatre amics que fan una troballa inesperada.

Sí, va sobre un grup d'al·lots que un dia són a la platja i descobreixen la bitàcola d'un submarí alemany, de la Segona Guerra Mundial, que setanta anys enrere s'enfonsà a prop de la costa. Aquest és el punt de partida argumental. A poc a poc, els al·lots van sabent més coses sobre la missió que tenia el submarí i es veuen ficats en una història en què es mesclen l'aventura i el misteri. El tema de la Segona Guerra Mundial només hi apareix de rerefons. Tenc previst que aquesta novel·la sigui la primera d'una sèrie.

La novel·la va destinada a lectors d'entre dotze i catorze anys. Éreu

J.J. CERDÀ

D'adolescent “Llegia més que ara, que només puc llegir llibres relacionats amb la feina”

un bon lector en aquesta edat?

Més bon lector que ara, que només puc llegir articles i llibres relacionats amb la feina. De nin i d'adolescent, llegia bastant. M'agradaven, especialment, clàssics de l'estil *Els fills del Capità Grant*, de Jules Verne, o més proper, *La casa sota la sorra*, de Joaquim Carbó. Tot plegat, molt normal. També llegia històries de ciència-ficció, i m'agradaven els còmics de *Moradelo y Filemón*.

No deu ser fàcil, actualment, captar l'atenció dels lectors més joves. És un dels reptes més difícils a l'hora d'escriure narrativa infantil i juvenil: com aconseguir que els al·lots no es cansin, que mantinguin l'interès. Es tracta de contar una història que sigui prou accessible perquè hi entrin però alhora prou entretinguda perquè no en vulguin sortir.

Cada vegada els costa més, als al·lots, mantenir la concentració durant una estona llarga.

I cada vegada són més exigents perquè coneixen més coses.

Sí, el seu bagatge és molt considerable. Han vist moltes pel·lícules, han jugat a molts videojocs, han viscut moltes experiències i, en general, els seus coneixements són bastant superiors als de les generacions més grans quan tenien la seva edat. A més, com que allò que més els atreu són les propostes visuals, costa interessar-los només amb paraules.

És obligatori sorprendre'ls.

Sí. No pots caure en clicés ni utilitzar els recursos que han vist tantes vegades, has de posar girs i més girs a la trama i, si pots, els has de rompre les expectatives. —